

13. tanulmány

Keresztény életmód

December 23., szombat délután

Akik Isten Igéje tanulmányozása közben engedik, hogy a Szentlélek fényt gyújtson a szívükben, megértik az Igét, és nem maradnak sötétben. „Ha valaki cselekedni akarja az Ő akaratát – mondta Krisztus –, megismerheti e tudományról, vajon Istentől van-e, vagy én magamtól szólok.” (Jn 7:17) Akik az igazság világosabb megértéséért jönnek Krisztushoz, azok előtt feltárja a mennyek országának titkait. E titkokat megértik, akik vágyakoznak az igazság megismerésére. Mennyei fény sugárik a lélek templomába, és mások is látni fogják, mint sötét ösvényre hulló lámpafényt. – *Krisztus példázatai*, 36. o.

Az ember nem tiporhatja sárba Isten szavát büntetlenül. A Jelenések könyvének záró fejezetéből megtudhatjuk, mit jelent ez a félelmetes ítélet: „Bizonyoságot teszek pedig mindenkinek, aki e könyv prófétálásának beszédeit hallja: hogy ha valaki ezekhez hozzátesz, e könyvben megírt csapásokat veti Isten arra; és ha valaki elvesz e prófétálás könyvének beszédeiből, az Isten annak részét eltörli az élet könyvéből és a szent városból és azokból, amik e könyvben megíratk.” (Jel 22:18–19)

Ilyen figyelmeztetésekkel óvja az Úr az embert attól, hogy bármit is változtasson kinyilatkoztatásain és parancsain. Ezek a komoly intések azoknak szólnak, akik befolyásukkal arra készítetnek embereket, hogy könnyedén vegyék a menny törvényét. Ezekkel meg akarja félemlíteni azokat, akik tiszteletlenül kijelentik: nem sokat számít, hogy engedelmeskednek-e Isten törvényének, vagy nem. Félelmetes felelősséget vesznek magukra azok az emberek, akik a Mindenható kinyilatkoztatásai fölé emelik saját nézeteiket; akik a Szentírás világos kijelentéseit saját érdekeiknek vagy a világ igényeinek megfelelően értelmezik. Az írott

Ige, Isten törvénye megméri minden ember jellemét, és mindenkit elítél, aki e tévedhetetlen próba mérlegén könnyűnek bizonyul. – *A nagy küzdelem*, 268–269. o.

Isten embereket hív el a hűségre. Gyülekezeteinkben reformokra van szükség. Most kell a nők és férfiak szívében helyreállítani a Tízparancsolat iránti régi hódolatot. A parancsolatok iránti engedelmeség által az emberiség megszentelődhet annak érdekében, hogy a kétely következményei ne erősödjenek meg, és hogy hitünk alapjai láthatóvá váljanak, illetve hogy Isten szent törvénye is megerősödjön. Tudatosítani kell az egyéni felelősségeket. Az emberek ne felejtsek el: ahhoz, hogy az Úr emberekként tekintsen rájuk, minden cselekedetüknek igaznak, tisztának és hűségeseznek kell lennie. (...)

A Jézus Krisztus iránti szeretet készlet arra, hogy engedelmeskedjünk Isten parancsolatainak, amelyek világító lámpaként árasztanak fényt az utunkra, és biztosítják az Atya és a Fiú megtisztító jelenlétét. – *Isten fiait és leányait*, 194. o.

December 24., vasárnap – Hitben erőtelenek

Kényes dolog az emberi elmével bánni. Keményen is kiállhatsz, és akkor soha nem lágyítod meg a szíveket. Vagy közel húzódhatsz a lesújtottakhoz, és szeretetteljes szívvel elvezetheted őket az ellenség csatamezejéről, nem pedig odahajszolod és ott hagyod őket, hogy Sátán kísértéseinek a játékszerei legyenek.

Nem engedhetjük meg magunknak, hogy bármi módon botránkozására legyünk másoknak. Mindenkinek megvannak a maga kísértései és próbái, és olyan helyen kell állnunk, hogy segítsük és megerősítsük a megkísértetteket. Bátorítsuk, és ha lehet, emeljük fel a hitben gyengéket. Isten ígéreteiről szólva eltávolíthatjuk a levertséget a próbákban és nehézségekben levőkről. – *Értelem, jellem, egyéniség*, 2. kötet, 435. o.

Az ellenségnek olyan álnok tervei vannak, ténykedései annyira megtesztöek, hogy a hitben gyengék nem ismerik fel a csábítást. Sátán csapdájába esnek, aki megpróbálja, ha lehet, még a választottakat is elej-

teni. Csak azok lesznek képesek felismerni az ellenség hamisságait és álnokságait, akik szoros kapcsolatban állnak Istennel. (...)

Gondoljatok a győztesekre váró nagy dicsőségre! Ők majd megállhatnak az Úr előtt, akinek a jelenléte teljes örömet, igazsága pedig örök örömet jelent.

Engedjük meg Istennek, hogy Ő uralja az elménket. Ne mondjunk és ne tegyünk olyat, ami akár egy embertársunkat is letérítené az igaz útról. – *Istennel ma*, 91. o.

Isten nem akarja, hogy ítélőszékbe ülve mások felett ítélkezzünk... Amikor meglátjuk másban a hibát, ne felejsük el, hogy az Úr előtt nekünk súlyosabb vétkeink lehetnek annál, amit mi elítélünk a testvérünkben. Hibáinak kipellengérezése helyett inkább kérd Istent, hogy áldja meg őt, és segítse győzni a bűne felett. Krisztus jó néven veszi az ilyen lelkületet, és megnyitja az utat, hogy olyan bölcs szavakat szólhass a hitben gyengéhez, ami erőt és segítséget jelenthet a számára. (...)

Minden szívnek megvan a maga fájdalma és csalódása, ezért arra kellene törekednünk, hogy könnyítsünk az emberek terhein, és Jézus szeretetét tárjuk mások elé. Ha a mennyei dolgokról szólnának a beszélgetéseink, akkor a gonosz szavak rövid időn belül eltűnnének. (...)

Ne keressük mások hibáit, inkább önmagunkhoz viszonyuljunk kritikusan. Tegyük fel a kérdést magunknak: Igaz a szívem Isten előtt? Ha így járok el, akkor dicsőséget szerzek az én mennyei Atyámnak? Ha gonosz lelkületet ápoltál, üzd ki azt a lelkedből! Kötelességed minden szennyet kiűzni a szívedből... Szent félelemmel őrizd meg Jézust a lelkedben. – *That I May Know Him*, 187. o.

December 25., hétfő – Isten ítélőszéke előtt

Ha versengés és mások bírálása nélkül végzed a munkádat, akkor szabadság, világosság és erő kísér, ami befolyást ad annak az intézménynek és vállalkozásnak, amivel kapcsolatban állsz.

Gondolj arra, hogy sohasem vagy a jó helyen, amikor megengeded magadnak, hogy ingerült legyél, és mindenkit ki akarsz igazítani. Ha engedsz a kísértésnek, hogy másokat bírálj, nyilvánvalóvá tedd hibáikat

és lerombold, amit tesznek, akkor biztos lehetsz abban, hogy te is hibázol, és így nem megfelelően végzed el a feladatodat. (...)

Jézus Krisztus megalázta magát, hogy az emberiség élére álljon, szembeszálljon a kísértésekkel, elviselje a próbákat, amelyeket az emberek is el kellett viselniük.

Ő lett a mi Bíránk. Mennyei Atyánk nem bíró, és az angyalok sem azok. Jézus Krisztus fog megítélni bennünket, aki emberi természetet vett magára, és tökéletes életet élt ezen a világon. Egyedül Ő lehet a bíránk. Senki nem kapott közölünk megbízást arra, hogy ítélkezzen mások felett. Amit tehetünk és tennünk kell, az, hogy fegyvelmezzük saját magunkat. – *Az én életem ma*, 335. o.

Kedves testvéreim! Gondoljatok arra, hogy amikor az Úr örökségével bántok, ne engedjétek utat természetes tulajdonságaitoknak. Isten népe Krisztus megvásárolt tulajdona, és milyen nagy árat fizetett érte! Vajon legyenek-e köztünk, akik Isten és ember ellenségének segítői, akik elcsüggesztik és pusztítják a lelkeket? Milyen megtorlás vár ránk, ha így teszünk? Mindannyian kerüljünk, mellőzünk beszélgetés közben minden nyers és kemény szót. Ne kárhoztassunk másokat, ne is tegyük, ha Krisztuséi vagyunk. Jézust képviseljük eljárásunkban embertársainkkal szemben. Legyünk Isten munkatársai, segítsük a megkísértetteket. Ne hintsük és ne engedjük hinteni a kételkedés magvait, mert ezek baljós termést hoznak. Tanuljunk Krisztustól, alkalmazzuk módszereit, a lelkülete éljen bennünk. Nekünk szól a felhívás: „Az az indulat legyen bennetek, mely volt a Krisztus Jézusban is.” Higgyünk Isten szavában, hiszen olyan csodálatosan és dicsőségesen teljeseedik. Ha a hit bizonyossága él bennünk, akkor nem kételkedünk hittestvéreinkben sem. – *Bizonyosságtételek a prédikátoroknak*, 225. o.

Az Úr nagy napja közel van, az ajtó előtt. Amikor Krisztus megjelenik az ég felhőin, akik nem keresték Őt teljes szívvel, és hagyták magukat becsapni, minden bizonnyal elvesznek. Egyetlen biztonságunk a megtérés és a bűneink elhagyása. Akik most komolyan keresik az Urat, akik megalázzák a szívüket előtte, és elhagyják bűneiket, az igazság szentsége által készülnek fel, hogy egyesüljenek a királyi család tag-

jaival a mennyben, és meglássák a Királyt a maga szépségében. – *Isten-nel ma*, 243. o.

December 26., kedd – Ne botránkoztassunk!

Aki kereszténynek vallja magát, de nem jár Krisztus lábnyomán, hatástalanná teszi az Ő Igéjét, és árnyat vet a megváltási tervre. Lelkülete és magatartása által tulajdonképpen ezt mondja: „Jézus, a te idődben még nem igazán értetted, amit most én, és pedig hogy az ember szolgálhat egy időben Istennek és a Mammonnak is.” Az ilyen álvallásos ember azt állítja, hogy megtartja a menny törvényét, miközben nem is ezt teszi. Ó, hová jutott volna az emberség mércéje, ha az ember kényére-kezdvére lett volna bízva! Isten azonban magasra emelte a zászlaját – a parancsolatokat és Jézus hitét. Az Úr iránti teljes odaszentelődés nyomán szerzett tapasztalat békét és örömet hoz a Szentlélek által. – *Hozzá hasonlóan*, 55. o.

Vigyázz, nehogy példaadásod másokat veszedelembé döntson! Rettenetes dolog, ha elveszítjük lelkünk üdvösségét, ám még rettenetesebb, ha olyan életet élünk, ami mások vesztét okozza. Az a gondolat, hogy befolyásunk a halál illata legyen a halálra, félelmetes gondolat, ám lehetséges. Ezért gondosan őrizzük gondolatainkat, szavainkat, szokásainkat, indulatainkat és hajlamainkat. Isten személyes életszentségre szólít. Csak ha Krisztus jelleme nyilatkozik meg bennünk, akkor tudunk együttműködni vele a lelkek megmentésében. – *Bizonyságtételek a prédikátoroknak*, 158. o.

A próbák vezetnek annak felismerésére, hogy mik vagyunk. A kísértés ideje ad bepillantást valódi jellemünkbe, az mutat rá, hogy a jó jellemvonásokat kell ápolnunk. Isten áldására támaszkodva a keresztény bárhol biztonságban van. A nagyvárosban sem fog megromlani. A pénztárnál fel fognak figyelni a becsületességére. A gyárban hűségesen fogja végezni munkájának minden részét, egyedül az Úr dicsőségével törődve. Mikor a tagok ezen az úton járnak, akkor a gyülekezet gyümölcsöző lesz. A virágzás sosem következik be a gyülekezetben, míg tagjai közeli kap-

csolatra nem jutnak Istennel, amíg önzetlenül nem viselik szívükön társaik üdvösségét. A lelkészek szép és erőteljes igehirdetéseket tarthatnak, sokat fáradozhatnak, hogy felépítsék és virágzóvá tegyék a gyülekezeteiket; de ha a tagok egyénenként nem teszik meg a rájuk, Krisztus szolgáira eső részt, addig a gyülekezet mindig sötétben jár, és mindig erőtlenné lesz. Bár hajthatatlan és sötét a világ, a valóban következetes példa akkor is hatalom lesz a jóra. – *Bizonyságtételek*, 4. kötet, 285. o.

December 27., szerda – Bizonyos napok megtartása

Isten odaajándékozta Fiát megváltásunkért. Ezzel bebizonyította, hogy minden embert értékesnek tart. Ezért nem engedélyezi, hogy megvetően szóljunk másokról. A körülöttünk lévőekben hibákat és gyengeségeket fogunk észrevenni, Isten mégis tulajdonának tekint minden lelket, mivel Ő teremtette valamennyiüket. Sőt, kétszeresen: mivel Krisztus vére vásárolta meg őket. Valamennyiüket a maga mására teremtette, ezért még a legzüllöttebb emberrel is tisztelettel és gyöngéden kell bánnunk. Az Atya felelősnek tart minket akár egyetlen megvető szóért is, amit olyan lélek ellen ejtünk ki, akiért Jézus Krisztus az életét adta. (...)

Amikor Krisztus ellenségeivel érintkezünk, ne vágjunk vissza a bosszú szellemében, sem a maró vádaskodás látszatát keltve. Aki az Úr szószólójaként áll, ne ejtsen ki olyan szót, amelyet a mennyei Fenség nem vett ajkára, amikor Sátánnal vitázott. Hagyjuk Istenre az ítélezést. – *Gondolatok a Hegyibeszédről*, 56–57. o.

Halandó ember honnan tudhatna bármit erről a kérdésről? El kell fogadnia Isten szavát, amint olvassa, úgy kell értékelnie, amint van, és be kell hozni azt az életébe, beleszóni a jellemébe. Az ember üdvösségét érintő összes kérdés világosan ki lett nyilatkoztatva az Úr Igéjében. S ha legjobb képességeink szerint megértjük és elfogadjuk az Igét, Isten segítségünkre lesz a megértésben.

A Szentlélek segítsége nélkül az ember sok igen nehezen érthetőt talál a Bibliában, mivel hiányzik az isteni világosság. Senki se jöjjön Isten szavához a maga útját, akaratát vagy elgondolásait állítva mértékül, hanem csakis szelíd, alázatos, megszentelt lelkülettel.

Csakis akkor kísérelj meg a Szentírás kutatását, ha készen állsz hallgatni rá, ha hajlandó vagy tanulni belőle, ha úgy állsz készen hallgatni a mennyi szavára, mintha közvetlenül hozzád szólna élő Igéjéből. Halandó ember sohase üljön ítéletet Isten szava fölött, hogy mennyi ihletett belőle és mennyi nem, vagy hogy ez a rész ihletettebb, mint más részek. Az Úr távozásra szólítja őt erről a helyről. Nem bízott rá ilyen kötelességet. – *A te Igéd igazság*, 7. kötet, 919. o.

Kérünk kell Istent, nyissa meg az értelmünket, hogy megérthessük igazságait. Ha megalázzuk előtte magunkat, a számunkra bőséggel adott kegyelem által megtisztítjuk szívünket a hiábavalóságtól, büszkeségtől és önzéstől, ha őszintén vágyakozunk és rendületlenül hiszünk, akkor az igazság Napjának sugarai a lelkünkbe világítanak, és elsötétült értelmünk megvilágosodik. – *A keresztyén nevelés alapjai*, 183. o.

December 28., csütörtök – Záró gondolatok

„Tartozunk pedig mi, az erősek, hogy az erőtlenek erőtlenségeit hordozzuk, és ne magunknak kedveskedjünk. Mindenikünk tudniillik az ő felebarátjának kedveskedjen annak javára, épülésére. Mert Krisztus sem önmagának kedveskedett.” (Róm 15:1–3) Amint Jézus megszánt bennünket, és segített rajtunk gyengeségünkben és bűnös voltunkban, úgy kellene nekünk is szánnunk és segítenünk másokat. Sokakat kétségek gyötörnek, gyengeségek terhelnek, hitük erőtlen, és képtelenek felfogni a láthatatlant, de ha a Megváltót képviselve egy barát jön hozzájuk, ez a látható barát olyan kapocs lehet, amely ingatag hitüket Istenhez kapcsolja. Ó, milyen áldott feladat! Ne hagyjuk, hogy büszkeség és önzés akadályozzon a jó munkában, amit végezhetünk, ha Krisztus nevében szerető és gyengéd lelkülettel tesszük. (...)

Alig ismerjük a szívünket, alig van fogalmunk arról, mennyire rászorulunk Isten könyörületére. Ezért kevés bennünk az a gyengéd szánakozás, amit Jézus nyilvánít ki irántunk, és amelyet nekünk is gyakorolnunk kellene egymás iránt. Ne felejtjük el, hogy testvéreink is gyenge, tévelygő emberek, akárcsak mi magunk... A szegény, gyenge halandók gondolják csak meg, mennyire rászorulnak Isten és testvéreik szánalmára és hosz-

szútűrésére! Óvakodjunk mások megítélésétől! Fogadjuk meg az apostol utasítását: „Atyámfiak, még ha előfogja is az embert valami bűn, ti lelkiek, igazítsátok útba az olyat szelídségnek lelkével, ügyelvén magadra, hogy meg ne kísértessél te magad is!” (Gal 6:1) Bennünket is rabul ejthet a kísértés, és még szükségünk lehet a türelemre, amelynek gyakorlására felszólít az Úr. – *Bizonyságtételek*, 5. kötet, 245–246. o.

A mennyben lakó Isten számára láthatók a múlt és a jövő titkai is, és Ő túllát a bűn okozta nehézségen, ködön és romokon, látja szeretetteljes és áldásos tervének gyümölcseit. S habár köd és sötétség veszi körül, trónusának alapja a feddhetetlenség és az ítélet... A megváltási terv révén az ember üdvözítésénél és a föld megváltásánál sokkal szélesebb célnak kell eleget tenni. Isten jellemének Krisztus általi bemutatásával bizonyítja be az egész világegyetem előtt a mennyei kormányzat igazságát, és utasítja vissza Sátán vádjait, hogy nyilvánvalóvá váljon a bűn természete és következményei, és mindez a törvény örök voltát fogja majd alátámasztani.

A bűn eltörlése pedig védelmet fog jelenteni Isten szeretetére nézve, és megerősíti az Ő hírnevét a világegyetem összes lénye előtt, akik csodálják Őt és az akaratát, és akiknek a szívében van az Ő törvénye. – *That I May Know Him*, 366. o.

Az életben megtett minden lépés közelebb vezethet Jézushoz, szeretetének mélyebb ismeretét eredményezheti, és közelebb visz az áldott béke otthonához.

Aki hisz, a Szentlélek által megtalálja a békét és az örömet. A hit békét hoz, és az Istenbe vetett bizalom örömet. Higgy, higgy – mondja a lelkem –, higgy! Nyugodj meg Istenben. Ő védelmébe veszi, amit rábízta. Hatalmas győzelmet adhat általa, aki nagyon szeretett téged. – *The Faith I Live By*, 121. o.

December 29., péntek – További tanulmányozásra

Bizonyságtételek, 5. kötet, „Egység és szeretet a gyülekezetben” című fejezet.

A nagy Orvos lábnyomán, „Segíts a megkísértetteknek!” című fejezet.